

Äskettäin on kaikkiin Suomen koteihin jaettu Miinuksesta Plussaksi -kirjanen. Projekti on huomattava hintansakin puoleen, 4 milj. Painoasu on miellyttävä, kirjoitustyyli selkeä ja vetoava. Kirja ei helposti jätä ketään kylmäksi. Se vaatii kannanottoon. Lukijalle avataan kristillisen toivon näköalat evankeliumista käsin. Kirja lupaa paljon: miinuksesta plussaksi, mutta ei katteettomasti. Vaikka kysymyksessä on helluntaisaarnaajan julistusta, siinä ei esitetä mitään erikoisoppia. Kirjanen edustaa evankeliumia, joka muuttaa ihmisen. Raamattu sanoo: *"Evankeliumi on Jumalan voima"* (Room.1:16). Alkukielessä tässä on sana dynamis. Evankeliumissa olemme siis tekemisissä Jumalan "dynamiitin" kanssa!

Mutamia puutteitakin on. Etukannessa oleva ehdoton kopiointikielto hämmästyttää monestakin syystä syystä. Ensiksikin ilmaismateriaalin kyseessä ollen kielto lienee suuri harvinaisuus. Hengellisen tekstin kohdalla se on vielä harvinaisempaa. Miksi näin rajoitetaan ja kahleditaan evankeliumin eteenpäin menoa? Apostoli Paavali ei varmastikaan kieltäisi kirjeittensä kopiointia! Lisäksi tällainen kielto vaikuttaa turhalta sikäläkin, että esite jaetaan joka kotiin. Pitkä miinus tulee myös epäluotettavan uuden raamatunkäännöksen käytöstä. Tilannetta yritetään korjata ottamalla vastaavat raamatunkohdat vanhan käännöksen mukaan liitteenä kirjan loppuun. Uusi käännös ei sovi yhteen vanhan evankeliumin kanssa!

Kirjan sanoma on selkeä. Kartoitetaan maailman ongelmia ja tuodaan niihin Raamatun ratkaisu, Jeesuksen ristinkuolema. Todistelu on vakuuttava: Jeesus muutti aikaistensa elämän miinuksesta plussaksi - näin voi tapahtua tänäänkin. Maailman onnettomuuksien perimmäiseksi syyksi paljastetaan ihmisen syntinen sydän. Synti merkitsee harhautumista Jumalan asettamasta päämäärästä.

Usko ihmiseen on toistuvasti kärsinyt haaksirikon. Hyväuskoisen idealismin ovat murskanneet maailmansodat, atomipommi ja hirmuhallitsijat Hitler, Stalin ym.

Ongelman ydin on rikkoutunut Jumala -suhde, joka taas heijastuu rikkiinäisinä ihmissuhteina. Sokeudessaan ihminen torjuu Jumalan valmistaman avun ja on hänelle allerginen.

Jeesuksen ristillä on mahtava sanoma. "Nasaretin puuseppä teki ristinpuusta oven elämään." Ristin poikki puu on jättäjäismäinen miinusmerkki, joka kuitenkin muuttuu plussaksi, kun siihen liitetään taivaasta pysty puu. Ihmisten synti ja pahuus pääsivät ristillä kosketuksiin Jumalan armon kanssa. Näin valmistui ihmiskunnalle kallis pelastus. Täten vapautuivat uuden elämän voimat ihmiskunnan käyttöön.

Tämän jälkeen opastetaan kädestä pitäen kuinka yksityinen ihminen pääsee Kristuksen sovitustyöstä osalliseksi. Jumala on valmistanut pelastuksen, mutta se ei ole automaatio, vaan ihmisen puolelta tarvitaan reagointia: laskuvarjon narusta täytyy vetäistä, muutoin koko kallis lahja jää hyödyttömäksi ja pelastuminen tapahtumatta.

Selkeästi tuodaan esille pelastuksen eri vaiheet: kääntyminen synnistä Jumalan puoleen (kääntyminen = mielenmuutos), anteeksi pyytäminen, avuksi huutaminen ja uskomisen. Pelastustien kokonaisuus varmistetaan liittämällä loppuun mallirukous ja ratkaisukuponki.

Jälkihoito lienee melkoinen ongelma. Tosin kupongissa luvataan lähettää opaskirjanen sekä lähimmän kampanjassa olevan seurakunnan yhteystiedot. Käytännössä tämä merkitsee ohjaamista lähinnä vapaisiin suuntiin, koska vain n.30-40 ev.lut.seurakuntaa on hankkeessa mukana. Toisaalta saamme luottaa siihen, että kampanjan kautta uskoon tulleille Jumala voi järjestää myös sopivan jälkihoidon.

Maailmankuulu evankelista **Kalevi Lehtinen** on kampanjassa mukana, iloitsee siitä ja rukoilee sille siunausta. Luterilaisen kirkon **piispat** ovat toista mieltä. Yksikään heistä ei ole tässä jokaiseen kotiin ulottuvassa ristiretkessä mukana. Toisaalta jokainen kirjasein lukee ymmärtää, miksi näin on: tähän on jotakin aivan muuta kuin piispojen julistama evankeliumi! Kirjasein sanoma on törmäyskurssilla kirkon linjan kanssa ensiksikin siksi, että se edustaa herätyskristillisyyttä ja ratkaisukristillisyyttä. Kirkko näkee tässä luterilaisuudelle vierasta synergismiä ja reformoitua harhaa. Nykyinen luterilainen teologia turvautuu pelastusopissaan **kirkon autuuttavaan jäsenyyteen sekä sanan ja sakramenttien vastustamattomaan vaikutukseen**. Toinen kirkkoa närästävä asia a.o. julkaisussa on se, että se edustaa "muutuskristillisyyttä". Se julistaa raamatullisesti sekä uudestisyntymisen että pyhityksen tuomaa **muutosta**. Kirkon virallinen evankeliumi ei ole enää aikoihin tahtonut tietää mitään Jumalan voiman sisältävästä "muuttavasta" evankeliumista. Kirkon mielilauseita on jo kauan ollut: uskovat ovat niin kuin muutkin! Tämä näkemys kulminoituu seurakuntamäärätelmän muuttamisessa muotoon: Seurakunta on "syntisten" yhteisö. Kirkkoa ei huolestuta lainkaan ihmisten elämän säilyminen miinusmerkkisenä.

Päin vastoin se ylentää sen oikeaksi luterilaisuudeksi; muutoskristillisyyttä saarnaavat taas teilitaan harhaoppisina. Kun piispat on asetettu suomalaisten suruttomuuden unen ylimmiksi vartijoiksi, on ymmärrettävää, että piispat kokevat tämän voimakkaasti evankelioivan kirjan jakamisen vaaralliseksi kampanjaksi.

Väinö Hotti

Valoa ristiltä 3/99

